

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/24/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200303
Dátum vydania rozhodnutia: 10.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200303.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. B., 2. X., právne zastúpení advokátom: Mgr. Monika Dubská, so sídlom Šoltésovej 13, Ružomberok, proti žalovanému: Obec Ždiar, Obecný úrad č. 202, Ždiar, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/15/2016-60 zo dňa 31. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/15/2016-60 zo dňa 31. januára 2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým uznesením Krajský súd v Prešove podľa § 249 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) zamietol žalobu žalobcov proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorou sa žalobcovia domáhali, aby Krajský súd v Prešove uložil žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť o návrhu žalobcov na vydanie rozhodnutia v konaní o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním pre stavbu: Prestavba a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v Ždiari, postavenej na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y., vedenom pod sp. zn. V+PK/102/2/2013-Kf.

1.2 Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia konštatoval, že napriek skutočnosti, že sa žalovaný ako stavebný úrad dopustil niektorých procesných chýb ako je neuvedenie lehoty vo výzve na podanie žaloby, ďalej keď prihliadol na stanovisko vlastníkov susediacich pozemkov až po uplynutí lehoty, je nesporné, že bolo povinnosťou žalovaného odkázať účastníkov konania na podanie žaloby podľa § 88a ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „stavebný zákon“) a v tej súvislosti konanie o žiadosti žalobcov na vydanie dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia prerušiť. Zároveň bez rozhodnutia civilného súdu o žalobe podľa § 88a ods. 3 veta druhá stavebného zákona, konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci. Teda žalovanému nezostávalo

nič iné, ako vyčkat' na rozhodnutie súdu o žalobe vlastníčok susediacich pozemkov.

2.

2.1 Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobcovia domáhali, aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 4S/15/2016-60 zo dňa 31. januára 2017 zrušil a uložil žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť v konaní o návrhu žalobcov na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním pre stavbu: Prestavba a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v k. ú. Y., postavenej na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y., vedenom pod sp. zn. V+PK/102/2/2013-Kf, v lehote do jedného mesiaca od právoplatnosti uznesenia, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP.

2.2 Žalobcovia videli nesprávnosť právneho posúdenia v tom, že žalovaný opakovane prinavrátil lehotu na podanie občianskoprávnej námietky. Žalobcovia v podanej kasačnej sťažnosti namietali, že stavebný úrad v rozhodnutí o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním a odkázaní vlastníkov susednej nehnuteľnosti na civilný súd, neurčil žiadnu lehotu, v rámci ktorej tak majú urobiť, hoci ju určiť mal. Žalobcovia zdôraznili, že uvedené konanie bolo v rozpore s ustanovením § 137 ods. 3 stavebného zákona, podľa znenia ktorého stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

2.4 Podľa názoru žalobcov z gramatického a logického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva povinnosť stavebného úradu určiť lehotu, v rámci ktorej boli účastníci povinní predložiť dôkaz, že podanie na súde, resp. inom príslušnom orgáne bolo urobené. Žalobcovia mali za to, že lehota, ktorá má byť určená, je svojou povahou lehotou prekluzívnou a po jej márnom uplynutí právo zaniká. Z tohto dôvodu dospel žalobca k záveru, že Krajský súd v Prešove mal rozhodnutie stavebného úradu vyhodnotiť ako nezákonný správny akt.

2.5 Krajský súd v Prešove sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyjadril ani k námietke žalobcov, že sporný presah strechy neprekračuje 1,50 m. Žalobcovia sa v rámci svojej argumentácie odvolávali na ustanovenie § 6 ods. 7 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, podľa znenia ktorého sa vystupujúca časť stavby zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny. Žalobcovia prostredníctvom priloženého geometrického plánu deklarovali, že presah ich strechy je najviac 0,70 m nad pozemok parc. č. KN C 574/1.

2.6 Žalobcovia v kasačnej sťažnosti ďalej namietali, že Krajský súd v Prešove sa nevysporiadal ani s námietkou porušenia zásady koncentrácie stavebného konania. Žalovaný účastníkov konania v súlade s § 88a ods. 7 v spojení s § 61 stavebného zákona správne poučil o ich oprávnení uplatniť svoje námietky najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak na ne prihliadať nebude, avšak následne sa svojim poučením neriadil. Stavebný úrad listom č.j. ZK/102/2013-Kf zo dňa 25.01.2013 oznámil účastníkom začatie konania a na prejednanie veci nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, ktoré bolo vykonané dňa 19.02.2013. Spoluvlastníčka susedného pozemku, p. W. K. doručila svoje stanovisko dňa 04.03.2013, teda až po uplynutí stanovenej lehoty. Žalovaný aj napriek skutočnosti, že na oneskorene podané námietky s poukazom na svoje vlastné poučenie nemal prihliadať, nariadil na ich prejednanie ústne pojednávanie.

2.7 Žalobcovia uviedli, že Krajský súd v Prešove v odôvodnení uznesenia nezaujal žiadne stanovisko k námietke hospodárenia so spoločnou vecou. O hospodárení so spoločnou vecou vlastníci rozhodujú podľa § 139 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov väčšinou počítanou podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Žalobcovia zdôraznili, že záporné stanovisko bolo podané iba jednou spoluvlastníčkou susedného pozemku, p. W. K., pričom pozemok parc. č. KN C

574/1 v k. ú. Y. bol v rozhodujúcom čase v podielovom spoluvlastníctve štyroch spoluvlastníkov, z ktorých každý vlastnil spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1. Žalobcovia argumentovali, že pokiaľ p. K. nesúhlasila, zvyšní podieloví spoluvlastníci ju svojimi rozhodnutiami prehlasovali.

2.8 Vzhľadom na vyššie uvedené mali žalobcovia za to, že opakovaným prinavracaním lehoty, vydávaním paaktov a svojou nečinnosťou spôsobil žalovaný prieťahy v konaní. Žalobcovia dospeli k záveru, že Krajský súd v Prešove sa s vyššie uvedenými námietkami dostatočne nevysporiadal, iba stroho konštatoval, že žalovaný sa ako stavebný úrad dopustil niektorých procesných chýb.

3.

3.1 Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcov uviedol, že žalobcovia prvýkrát podali žiadosť o zmenu stavby pred jej dokončením ešte v roku 2009. Z dôvodu nedoloženia niektorých potrebných dokladov zo strany žalobcov a skutočnosti, že žalobcovia so stavbou v zmenenej podobe začali pred rozhodnutím žalovaného, žalovaný konanie zastavil a vyzval žalobcov, aby podali žiadosť o dodatočné povolenie stavby. Už v predmetnom konaní z roku 2009 podali účastníci konania námietky voči vydaniu povolenia na realizovanú stavbu vo vzdialenosti 2 m od spoločnej hranice.

3.2 Skutočnosť, že žalovaný prihladol v novom konaní aj na pripomienky podané po lehote stanovenej v oznámení o začatí konania o dodatočnom povolení stavby, žalovaný odôvodnil tým, že mu boli známe pomery a námietky ešte z predchádzajúceho konania v roku 2009.

3.3 Žalovaný ďalej uviedol, že v prípade, ak by aj účastníci konania nepodali námietky, stavebný úrad by žiadal od stavebníkov v zmysle § 139 ods. 1 stavebného zákona preukázanie iného práva k pozemkom, do ktorých svojou stavbou neoprávnené zasiahli, resp. zdokladovanie práva na presah stavebnej konštrukcie nad susedný pozemok. Ak by toto právo žalobcovia nezdokladovali, konanie by bolo v konečnom dôsledku aj tak prerušené a účastníci konania by boli odkázaní na súd.

3.4 K námietke žalobcov ohľadom presahu strechy, ktorý neprekračuje 1,50 m, čo je podľa názoru žalobcov v súlade s § 6 ods. 7 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, žalovaný uviedol, že zo strany žalobcov sa jedná o nesprávne vysvetlenie si znenia textu vyhlášky. Ustanovenia § 6 ods. 7 predmetnej vyhlášky stanovuje, že vzájomné odstupy a vzdialenosti treba merať na najkratších spojniciach medzi vonkajšími povrchmi obvodových stien, ďalej od hraníc pozemkov a okrajov pozemnej komunikácie. Vystupujúca časť stavby sa zohľadňuje, ak vystupuje viac ako 1,50 m od steny. Nevzťahuje sa to na presahujúce časti konštrukcie (presah strechy, presah balkónovej dosky). Práve z tohto dôvodu je určený odstup stavby od hranice minimálne 2 m, aby presahujúce konštrukcie boli vždy nad pozemkom stavebníka, aby bol v budúcnosti zo svojho pozemku schopný postaviť lešenie, vykonať opravu a údržbu stavby, atď.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

4.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.3 Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.4 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil nasledovný skutkový stav: Žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Y., zapísaných na LV č. XXX, a to pozemok parc. č. KN C 591 o výmere 512 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavba - rekreačná chalupa, súp. č. 41, ktorá je postavená na pozemku parc. č. KN C 591/2.

4.5 Dňa 23.01.2013 žalobcovia podali žiadosť na vydanie dodatočného stavebného povolenia spojeného s kolaudáciou na stavbu „Prestavba a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v Ždiari“, ktorá je postavená na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y. podľa priloženého geometrického plánu.

4.6 Žalovaný listom, č.j: Ozn/102/2013-Kf zo dňa 25.01.2013 oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie konania o dodatočnom povolení zmeny stavby, ktoré je spojené s kolaudáciou stavby a na prejednanie žiadosti žalobcov nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, ktoré sa uskutočnilo dňa 19.02.2013. Žalovaný súčasne poučil účastníkov konania, že svoje námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr na tomto pojednávaní, inak bude mať žalovaný za to, že so zmenou stavby súhlasia. Pri miestnej ohliadke žalovaný zistil, že stavba svojou časťou konštrukcie zasahuje nad susedný pozemok a časť stavby, NN prípojka, bola zrealizovaná na susednom pozemku.

4.7 Dňa 04.03.2013 bolo žalovanému doručené záporné stanovisko p. W.J., jednej zo štyroch spoluvlastníčok susedného pozemku parc. č. KN C 574/1, zapísaného na LV č. XXX pre k. ú. Y., v ktorom vyjadrila nesúhlas s povolením stavby a jej kolaudáciou až do doby odstránenia nedostatkov a porušení zákona, bližšie špecifikovaných v jej stanovisku.

4.8 Stavebný úrad listom zo dňa 08.04.2013 oznámil účastníkom konania, že nariaduje ústne prejednanie námietok, pričom termín tohto pojednávania určil na 23.04.2013. Keďže sa pojednávania nikto nezúčastnil, žalovaný určil nový termín pojednávania, a to na 14.05.2013, na ktorom sa v súlade s § 137 stavebného zákona pokúsil o dosiahnutie dohody medzi žalobcom a vlastníčkami susedného pozemku.

4.9 Vzhľadom na skutočnosť, že k dohode medzi účastníkmi konania nedošlo, žalovaný vydal dňa 20.05.2013 rozhodnutie č. j.: V+PK/102/2/2013-Kf o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním a vlastníkov susedného pozemku parc. č. KN C 574/1 v k. ú. Y. A. F., W.J., X. I. a C. W. (ďalej len „vlastníci susedného pozemku“) odkázal, aby sa obrátili vo veci občianskoprávnej námietky nesúhlasu presahu časti konštrukcie nad ich pozemok a nesúhlasu s umiestnením NN prípojky na súd.

4.10 Žalobcovia dňa 24.03.2014 adresovali žalovanému list označený ako „Vec: kolaudácia stavby súp. č. 41“, v ktorom namietali správnosť rozhodnutia žalovaného o prerušení konania a odkázaní účastníkov konania na súd, a to z dôvodu absencie určenia lehoty, v rámci ktorej sa majú účastníci konania obrátiť na súd, resp. iný príslušný orgán, oprávnený v spornej veci rozhodnúť. Žalobcovia ďalej deklarovali, že na základe súhlasu k oznámeniu drobnej stavby č.j.: DS/654/2013 bola NN prípojka preložená na pozemok v ich vlastníctve, a to ešte v roku 2013. Keďže do onoho času, t.j. skoro po roku od vydania rozhodnutia o prerušení konania, nebol predložený žiadny dôkaz o podaní návrhu na súd, žalobcovia vyzvali žalovaného, aby v danej veci pokračoval v konaní a rozhodol.

4.11 Následne dňa 02.04.2014 výzvou č. j. 102/2013-K.f žalovaný vyzval vlastníkov susedného pozemku, aby do 15 dní odo dňa doručenia výzvy oznámili žalovanému stanovisko k predmetu veci - presah strechy nad pozemok parc. č. KN C 574/1 a predložili doklad o tom, že bolo urobené podanie na príslušný súd, ak nesúhlasia s presahom strechy.

4.12 X. I., W.J. a A. F. doručili Obci Ždiar písomnú odpoveď k výzve Obce Ždiar, v ktorej oznámili, že naďalej nesúhlasia s presahom strechy nepovolenej stavby na pozemok v ich vlastníctve, pričom nesúhlasia ani s navrhovanou výmenou alebo predajom časti pozemku, ani zriadením vecného bremena na ich pozemku. Zároveň požiadali žalovaného o predĺženie lehoty na predloženie dokladu o realizácii podania na súd z 15 dní na tri mesiace za účelom vyhľadania právnej pomoci pre vyhotovenie a podanie žaloby na príslušný súd.

4.13 Vlastníci susedného pozemku podali dňa 23.09.2014 na Okresnom súde v Poprade návrh na začatie konania o ochrane vlastníckeho práva. Uznesením zo dňa 8. apríla 2015 Okresný súd v Poprade prerušil konanie vo veci navrhovateľov A. F. a spol. proti odporcom B. a spol., sp. zn. 11C/244/2014-25 o ochrane vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s príslušenstvom, a to až do právoplatného ukončenia dedičského konania po neb. navrhovateľke W. K..

4.14 Na základe podnetu žalobcov, prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad dňa 06.08.2015 vydal v súlade s § 28 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov upozornenie prokurátora, v ktorom uviedol, že stavebný úrad Obce Ždiar nepostupoval v súlade so stavebným zákonom. Porušenie stavebného zákona prokurátor videl v nerešpektovaní procesnej úpravy konania o dodatočnom povolení stavby spojeného s kolaudačným konaním (§ 88a ods. 3, § 88a ods. 7 v spojení s § 61 ods. 1 Stavebného zákona) zo strany stavebného úradu, vrátane porušenia tzv. „koncentračnej zásady“. Prokurátor ďalej zistil porušenie § 137 ods. 3 Stavebného zákona tým, že stavebný úrad neurčil lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Zmätočný postup stavebného úradu, vrátane nesprávnej aplikácie ustanovenia § 88a ods. 3 Stavebného zákona prispel podľa názoru prokurátora k tomu, že neboli dodržané lehoty na rozhodnutie vo veci ustanovené v § 49 ods. 1, ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Z uvedených dôvodov prokurátor navrhol prejednať vydané upozornenie na pracovnej porade zamestnancov obce a do budúcnosti zabezpečiť dôsledné dodržiavanie dotknutých ustanovení stavebného zákona.

5.

5.1 Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

5.2 Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

5.3 Podľa § 88a ods. 3 stavebného zákona, ak vlastníka stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastníka zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

5.4 Podľa § 88a ods. 7 stavebného zákona, na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

5.5 Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

5.6 Podľa § 137 ods. 2 stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke podľa odseku 1, ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

5.7 Podľa § 137 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad určí lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že na súde, prípadne inom príslušnom orgáne bol podaný návrh na rozhodnutie v spornej veci. Ak návrh nebude v určenej lehote podaný, môže si stavebný úrad urobiť úsudok o námietke sám a rozhodnúť vo veci.

5.8 Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

5.9 Podľa § 49 ods. 1 správneho poriadku, v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených účastníkom konania, správny orgán rozhodne bezodkladne.

5.10 Podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku, v ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní; ak nemožno vzhľadom na povahu veci rozhodnúť ani v tejto lehote, môže ju primerane predĺžiť odvolací orgán (orgán príslušný rozhodnúť o rozklade). Ak správny orgán nemôže rozhodnúť do 30, prípadne do 60 dní, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov upovedomiť.

5.11 Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

5.12 Podľa § 468 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

6.

6.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní priloženého administratívneho spisu dospel k záveru, že žalovaný svojim postupom v konaní o návrhu žalobcov na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním pre stavbu: Prestavba a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v k. ú. Y., postavenej na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y., vedenom pod sp. zn. V+PK/102/2/2013-Kf porušil viaceré ustanovenia stavebného zákona.

6.2 Konanie o dodatočnom povolení zmeny stavby spojenom s kolaudáciou stavby bolo začaté dňa 23.01.2013, kedy bola žalovanému doručená žiadosť žalobcov o vydanie dodatočného stavebného povolenia spojeného s kolaudačným konaním. Následne dňa 25.01.2013 žalovaný oznámil účastníkom konania a dotknutým orgánom začatie konania a na prejednanie žiadosti žalobcov nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, ktorého termín stanovil na 19.02.2013. Žalovaný v oznámení súčasne v súlade s ustanovením § 88a ods. 7 v spojení s § 61 stavebného zákona správne poučil účastníkov konania, že svoje námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr na tomto miestnom

zist'ovani, inak na ne nebude prihliadať.

6.3 Napriek uvedenej skutočnosti žalovaný vzal do úvahy aj stanovisko spoluvlastníčky susedného pozemku, p. W.J., ktoré bolo žalovanému doručené dňa 04.03.2013, teda až po uplynutí stanovenej lehoty, pričom za účelom prejednávania predmetných oneskorene podaných námietok nariadil ústne pojednávanie. Uvedeným postupom došlo k porušeniu jednej z kľúčových zásad stavebného konania, a to zásady koncentrácie.

6.4 V stavebnom konaní, obdobne ako v územnom konaní, platí koncentračná zásada, to znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné; stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok. R 105/2012 (sp. zn. 6 Sžp 1/2011)

6.5 Za ďalšie procesné pochybenie zo strany žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje opomenutie určenia lehoty, v rámci ktorej bolo nutné predložiť dôkaz o tom, že spoluvlastníci susedného pozemku sa vo veci občianskoprávnej námietky nesúhlasu presahu časti strechy žalobcov nad ich pozemok a nesúhlasu s umiestnením NN prípojky majú podať civilnú žalobu na okresný súd. Vymedzenie lehoty, v rámci ktorej sa vyžaduje preukázanie aktivity účastníkov konania smerujúcej k rozhodnutiu spornej veci civilným súdom alebo iným príslušným orgánom, je obligatórnou náležitosťou rozhodnutia správneho orgánu o prerušení konania a odkázaní týchto osôb na súd alebo iný príslušný orgán.

6.6 Uvedená podstatná náležitosť napriek jej explicitnému vymedzeniu v ustanovení § 137 ods. 3 stavebného zákona v rozhodnutí žalovaného zo dňa 20.05.2013 o prerušení konania o dodatočnom povolení stavby spojenom s kolaudačným konaním absentovala, čo malo za následok, že vlastníci susedného pozemku podali návrh na začatie konania o ochrane vlastníckeho práva na Okresný súd v Poprade až 23.09.2014, čiže po viac ako roku od prerušenia konania žalovaným.

6.7 Opierajúc sa o vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že žalovaný svojim konaním porušil nielen koncentračnú zásadu, ale aj ďalšie zásady správneho konania, a to zásadu rýchlosti a hospodárnosti.

6.8 V priebehu konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky bolo zistené, že konanie vedené na Okresnom súde v Poprade, sp. zn. 11C/244/2014 medzi žalobcami: A. a spol. proti žalovaným: 1. B., 2. X., o ochrane vlastníckeho práva k nehnuteľnosti s príslušenstvom, bolo uznesením zo dňa 8. septembra 2017 zastavené z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu zo strany žalobcov. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. októbra 2017.

6.9 Zastavením konania na Okresnom súde v Poprade odpadla procesná prekážka, ktorá žalovanému bránila konať a rozhodnúť o návrhu žalobcov na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ktoré je spojené s kolaudačným konaním pre stavbu: Rekonštrukcia a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v kat. území Y, postavenej na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y, vedenom pod sp. zn. V+PK/102/2/2013-Kf. Napriek tejto skutočnosti žalovaný podľa informácií dostupných Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, vo veci žalobcu do dnešného dňa meritórne nerozhodol, čím došlo k porušeniu § 49 ods. 2 správneho poriadku.

6.10 Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že konanie odporcu je možné vyhodnotiť ako nečinnosť orgánu verejnej správy. Po dôkladnom zvážení všetkých aspektov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove, č. k. 4S/15/2016-60 zo dňa 31. januára 2017 zrušuje podľa § 462 ods. 1 SSP a vec mu vracia na ďalšie konanie, pričom úlohou Krajského súdu v Prešove bude vydať nové rozhodnutie, v ktorom vzhľadom na odpadnutie procesnej prekážky spočívajúcej v prebiehajúcom súdnom konaní, uloží žalovanému povinnosť konať a rozhodnúť vo veci návrhu žalobcov na vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení

stavby spojenom s kolaudačným konaním pre stavbu: Prestavba a prístavba rekreačnej chalupy súp. č. 41 v k. ú. Y., postavenej na pozemku parc. č. KN C 591/2 v k. ú. Y., vedenom pod sp. zn. V+PK/102/2/2013-Kf, a to v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia krajského súdu.

7.

7.1 Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

7.2 Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil kasačnou sťažnosťou napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/15/2016-60 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, potom v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Prešove.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.